

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีส่วนตัว
ของ นายอนุรักษ์ มาประณีต ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๒/๒๕๕๒

เรื่องพิจารณาที่ ๖/๒๕๔๘

วันที่ ๔ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๒

ประเด็นในการวินิจฉัย

พระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. ๒๕๒๘ มาตรา ๓๕ (๖) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่งหรือไม่

ความเห็น

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ จะกระทำมิได้เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เฉพาะเพื่อการที่รัฐธรรมนูญนี้กำหนดไว้และเท่าที่จำเป็นและจะกระทบกระเทือนสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพนั้นมิได้” มาตรา ๒๕ นี้บัญญัติอยู่ในหมวด ๓ สิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย ส่วนที่ ๑ บททั่วไป วางหลักการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของบุคคล กรณีที่รัฐจะจำกัดสิทธิก็สามารถทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย และต้องเป็นกรณีที่รัฐธรรมนูญนี้กำหนดและเพียงเท่าที่จำเป็น หากเกินความจำเป็นก็จะเป็นการขัดรัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. ๒๕๒๘ มาตรา ๓๕ (๖) บัญญัติว่า “ผู้ขอจดทะเบียนและรับใบอนุญาตต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ (๖) ไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในคดีที่คณะกรรมการเห็นว่าจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ” เห็นว่ามาตรา ๓๕ (๖) กำหนดคุณสมบัติของผู้ขอจดทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นทนายความข้อหนึ่งในสิบเอ็ดข้อ นายสุวัชร หรือเรวัต โปธิ์รัมย์ เคยต้องโทษจำคุกตามคำพิพากษาของศาลรวมสี่ปีในความผิดฐานฟ้องเท็จและเบิกความเท็จตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๗๕ และมาตรา ๑๗๗ วรรคสอง ความผิดที่นายสุวัชรกระทำความผิดกล่าวเป็นความผิดลักษณะ ๓ ความผิดเกี่ยวกับการยุติธรรม หมวด ๑ ความผิดต่อเจ้าพนักงานในการยุติธรรม การฟ้องคดีโดยนำข้อความเท็จแล้วเบิกความในคดีอันเป็นเท็จขณะที่

รับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งนักประชาสัมพันธ์ ๖ ซึ่งมีความรับผิดชอบสูง มีตำแหน่งหน้าที่สูง ความผิดที่กระทำเกี่ยวข้องกับการเป็นทนายความที่จะต้องใช้วิชาชีพทางกฎหมาย ฟ้องคดีหรือต่อสู้คดีให้กับประชาชนทั่วไป อาจจะนำความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพให้กับผู้ทำหน้าที่ ทนายความทั้งปวงโดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาชนที่ติดต่อหรือให้ดำเนินคดีแทน ตามมาตรา ๓๕ (๖) ผู้ซึ่งเคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกมาก่อนก็ไม่จำเป็นต้องเป็นผู้ต้องห้ามหรือ ขาดคุณสมบัติในการขอจดทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นทนายความทุกคดี ผู้ที่เคยกระทำผิดฐานฆ่าผู้อื่น ด้วยเหตุบันดาลโทษก็อาจได้รับใบอนุญาตเป็นทนายความได้เพราะมิได้นำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ แห่งวิชาชีพการที่พระราชบัญญัติทนายความบัญญัติให้อำนาจหน้าที่แก่คณะกรรมการสภาพทนายความ เป็นผู้พิจารณาค้นกรองว่าคดีเรื่องใดจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพและมาตรา ๓๕ (๖) กระทบต่อสิทธิและเสรีภาพภายในวงจำกัดพอสมควรแก่เหตุ เพื่อคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของ ประชาชนทั่วไปด้วยและมีผลใช้บังคับแก่บุคคลทั่วไปมิได้บังคับเฉพาะกรณีหรือเฉพาะบุคคล จึงเห็นว่า มิได้ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ส่วนที่ต่อสู้ว่าข้อห้ามตามมาตรา ๓๕ (๖) มิได้กำหนดระยะเวลา การจำกัดสิทธิและเสรีภาพไว้นั้น เห็นว่า ความผิดบางฐานซึ่งเกี่ยวกับหน้าที่โดยตรงและมีผลกระทบต่อ บุคคลอื่นเพื่อป้องกันความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ ไม่อาจกำหนดระยะเวลาไว้ หากความผิดนั้นร้ายแรงทั้งนี้ก็เพื่อมุ่งเน้นคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนส่วนรวม จึงหาได้ขัดต่อ รัฐธรรมนูญเช่นเดียวกัน

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีความเห็นว่าพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. ๒๕๒๘ มาตรา ๓๕ (๖) ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง

นายสุรเกียรติ์ มาประณีต

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ